

Kungsgården den 28-7-1918

Lösning av uppgifterna i bunt nr 11.

Svenska språket. Uppgift 1.

Kungsbergsjätten.

I forna tider föddes ju allmänt på folk, kanske
skogarna och dylika övernaturliga, mystiska och ovana
värer. Dessa var naturligt omkring och ställde till oroa
för en del folk, andra åter hade stor tycke av dem.

För flera år sedan i Kungsberget i Järvsö en gammal jätte,
med sin familj hoppvisi tillhöll den i många
forsunder sedan hednisktiden. Då hade det ej varit så fritt
befolkt här som nu. Jätter och gaster hade istället
fritt levat i sina grottor och hålor. Så folkmängden
sedan ökade märke man draga sig upp mot de sta-
skogarna för att jogga och fiska, bryta mark och
driva skog. Detta förmående var icke i jättarnas
smak, utan varför de om nattarna gingo ned till
bygden och förfölje vad som kom i deras väg.
Då sedan kristendomen införlades rebades deras onde
ännu mer. Kyrkan beslöt de att förföra. Vad
man byggde upp om dagen, varo jättarna reda

att riva ned om natten, men då kyrkan var färdig och invigd varo jäpparna makstöra att komma i dess närhet. De skulle då på det rätte att stiga upp på sitt derg för att haka stenblock på kyrkan. På södra sidan storjön hade de kristna inneslagnit byggt en kyrka. Edunus Hungberget, där Hungbergs jättar bodde, ligger nära 3 mil österut strax den av de ljudliga kyrkklockorna i sin goda sonn.

Han steg då i vredesmod upp på berget för att haka sten på "Ljäbbakon" vilket dock misslyckades.

Men de stenar han slungade finnas kvar än i dag. En av dem, den som kom närmast, fäll ned i storjön där den synes även idag. En passerade i Norberg och inför landsvägen och många andra tanger upptäckte.

Sedan dess har kyrkorna i frakten fått vara i framför de stenar eller s.k. jäppikast, som hufvudsakligen skola få vara örda, emedan de nu är föreningen för naturskyddet komma att förflyttas. Edunus blott höra till organs vilda kan det dock vara av intresset för framtidens människor att se och höra tales om vad folk trodde och föreställde sig i fjura tider.